

Bruksela, dnia 15.7.2021 r.
COM(2021) 412 final

2021/0232 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

**w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego
i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Bangladeszu**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• **Przyczyny i cele wniosku**

Zgodnie z art. 25a ust. 2 kodeksu wizowego¹ Komisja dokonuje regularnie oceny współpracy państw trzecich w zakresie readmisji i co najmniej raz w roku przedstawia Radzie sprawozdanie.

Komisja przyjęła swoją ocenę w dniu 10 lutego 2021 r. na podstawie danych i informacji z 2019 r. przekazanych przez państwa członkowskie UE i państwa stowarzyszone w ramach Schengen i przedstawiła sprawozdanie² Radzie.

Na podstawie wspomnianej analizy oraz biorąc pod uwagę ogólne stosunki Unii z danym państwem trzecim, Komisja może stwierdzić, że dane państwo trzecie nie współpracuje w wystarczającym stopniu i że w związku z tym konieczne jest podjęcie działań. W tym kontekście należy zauważyć, że readmisja własnych obywateli jest obowiązkiem wynikającym z prawa międzynarodowego.

W przypadku niewystarczającej współpracy, zgodnie z art. 25a ust. 5 lit. a) kodeksu wizowego, przedstawia Radzie wniosek dotyczący decyzji wykonawczej zawieszającej stosowanie niektórych przepisów kodeksu wizowego wobec obywateli tego państwa trzeciego. Podejmując takie działania, Komisja nadal dąży do poprawy współpracy w zakresie readmisji z danym państwem trzecim.

• **Przypadek Bangladeszu**

- Bangladesz jest ważnym podmiotem stabilizującym w regionie, w którym przebywa 1 mln uchodźców Rohingja. UE wyraża wielkie uznanie dla Bangladeszu za to zaangażowanie i będzie nadal wspierać to państwo w próbach rozwiązania trwającego kryzysu humanitarnego.

W dniu 20 września 2017 r. UE i Bangladesz ustanowiły rutynowe procedury readmisji w formie obowiązujących procedur działania dotyczących identyfikacji i powrotu osób nieposiadających zezwolenia na pobyt. W wyżej wymienionym sprawozdaniu Komisja zauważyła jednak, że dwie trzecie państw członkowskich, które nawiązały kontakty z Bangladeszem w kwestii readmisji, spotykało się z praktykami odbiegającymi od postanowień obowiązujących procedur działania, co utrudniało wszystkie etapy procesu powrotu. Połowa zainteresowanych państw członkowskich odnotowała, że postępowania identyfikacyjne, w tym rozmowy i wydawanie dokumentów podróży, są opóźniane, przerywane lub nie są przeprowadzane. Siedem państw członkowskich oceniło współpracę w ramach procedury identyfikacji jako układającą się źle lub bardzo źle. Siedem państw członkowskich zauważyło, że władze Bangladeszu najczęściej zwracają się o przeprowadzenie rozmów nawet w przypadkach, w których przedstawiono wystarczające dowody na potwierdzenie obywatelstwa (np. ważne lub wygasłe dokumenty podróży), co efektywnie opóźnia wydawanie dokumentów podróży. Z doświadczeń tych samych siedmiu państw członkowskich wynikało, że dokumenty podróży są rzadko wydawane terminowo.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy), Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

² COM(2021) 55 final (EU Restricted).

Dwa państwa członkowskie nie otrzymały żadnego dokumentu podróży pomimo złożonych wniosków.

Ocena ta znajduje ponadto potwierdzenie w rozwoju sytuacji po 2019 r., kiedy to pomimo wielokrotnych kontaktów z władzami Bangladeszu współpraca się nie poprawiła. Pomimo uruchomienia w listopadzie 2020 r. platformy elektronicznej mającej wspierać proces readmisji między państwami członkowskimi UE a Bangladeszem (system zarządzania sprawami osób powracających – RCMS) odpowiedzi Bangladeszu na wnioski o readmisję i wydawanie dokumentów podróży w uzgodnionym terminie pozostają niezadowolające.

Komisja podjęła działania w celu poprawy współpracy w zakresie readmisji w 2020 r., między innymi na spotkaniach z przedstawicielami ambasady Bangladeszu w Brukseli w październiku 2020 r., aby podkreślić potrzebę skrócenia czasu reakcji i usunięcia znacznych zaległości w nierozstrzygniętych sprawach, oraz w maju 2021 r., aby przedstawić mechanizm przewidziany w art. 25a kodeksu wizowego, opisać możliwe konsekwencje w przypadku niedostatecznej współpracy oraz przedstawić oczekiwane działania, które należy podjąć w celu poprawy współpracy w zakresie readmisji. Te same kwestie podniesiono na ostatnim posiedzeniu wspólnej grupy roboczej ustanowionej na mocy wyżej wspomnianych obowiązujących procedur działania, które odbyło się w dniu 21 czerwca 2021 r.

UE wielokrotnie zwracała uwagę władz Bangladeszu na rosnący poziom niezadowolenia państw członkowskich, możliwe konsekwencje braku poprawy sytuacji oraz konkretne aspekty współpracy, które wymagają poprawy, i oczekiwane rezultaty.

Podczas ostatniego posiedzenia wspólnej grupy roboczej, które odbyło się w dniu 21 czerwca 2021 r., władze Bangladeszu potwierdziły zobowiązanie do przestrzegania obowiązujących procedur działania i zapewniły, że priorytetowo potraktują zaległości w rozpatrywaniu spraw (w tym spraw przedłożonych w RCMS) oraz skrócą terminy identyfikacji i wydawania dokumentów podróży i poprawią współpracę w zakresie operacji powrotowych.

- Bangladesz potwierdził ostatnio swoje zaangażowanie we wdrażanie standardowych procedur operacyjnych w zakresie powrotów migrantów o nieuregulowanym statusie. Na 5. posiedzeniu wspólnej grupy roboczej ds. standardowych procedur operacyjnych w dniu 21 czerwca 2021 r. stwierdzono, że Bangladesz poczynił pierwsze postępy w likwidowaniu zaległości w zakresie spraw dotyczących readmisji. Komisja będzie monitorować te postępy i oceniać, czy są one znaczące i trwałe.

Zobowiązania Bangladeszu przełożyły się w praktyce, w maju i czerwcu 2021 r., na misję identyfikacyjną w jednym państwie członkowskim³ oraz na przetworzenie znacznej liczby zaległych spraw w RCMS, z których część sfinalizowano i wydano dokumenty podróży⁴. Działania te nie przyniosły jednak jeszcze konkretnych, znaczących rezultatów ani trwałej współpracy zgodnie ze wskaźnikami przewidzianymi w art. 25a ust. 2, w tym w zakresie

³ W dniach 10-15 czerwca 2021 r. odbyła się misja identyfikacyjna na Maltę w celu potwierdzenia obywatelstwa około 160 ewentualnych obywateli Bangladeszu, w tym 91 osób, które zostały wprowadzone do systemu RCMS.

⁴ Władze Bangladeszu obecnie zajmują się likwidacją następujących zaległości w sprawach: Na dzień 13 lipca 2021 r. zakończono postępowania identyfikacyjne w odniesieniu do 195 spraw z około 1500 spraw przedłożonych przez państwa członkowskie w systemie RCMS oraz wydano pewną liczbę dokumentów podróży. W odniesieniu do 100 innych spraw identyfikacja w Bangladeszu nie przyniosła jednoznacznego wyniku i konieczne będzie przeprowadzenie rozmów identyfikacyjnych w ambasadach Bangladeszu w państwach członkowskich UE. W odniesieniu do 200 innych spraw obecnie w toku jest wewnętrzna procedura zatwierdzania wyników postępowania identyfikacyjnego w Bangladeszu.

terminowej identyfikacji osób przebywających nielegalnie na terytorium państw członkowskich, wydawania dokumentów podróży i organizowania operacji powrotowych.

Na tej podstawie, biorąc pod uwagę kroki przedsięwzięte dotychczas przez Komisję w celu podniesienia poziomu współpracy oraz biorąc pod uwagę ogólne stosunki UE z Bangladeszem (zob. poniżej), uznaje się, że współpraca Bangladeszu z UE w kwestiach readmisji nie jest jeszcze wystarczająca, w związku z czym konieczne jest podjęcie działań.

- **Ogólne stosunki Unii z Bangladeszem**

Stosunki Unii z Bangladeszem opierają się na umowie o współpracy między UE a Bangladeszem zawartej w 2001 r. UE jest ważnym partnerem handlowym Bangladeszu. Współpraca w dziedzinie migracji ma charakter kompleksowy i obejmuje wsparcie działań związanych z ochroną uchodźców należących do mniejszości Rohingjów, budowanie zdolności umożliwiających lepsze zarządzanie migracjami w Bangladeszu, działania przeciwko przemytowi migrantów oraz zapewnienie trwałej reintegracji. W 2017 r. zaczęto stosować obowiązujące procedury działania UE–Bangladesz dotyczące identyfikacji i powrotu osób nieposiadających zezwolenia na pobyt, organizując regularne posiedzenia wspólnej grupy roboczej ustanowionej na mocy tych procedur.

- **Środki wizowe**

Zakres środków

Decyzją wykonawczą Rady należy czasowo zawiesić stosowanie niektórych przepisów kodeksu wizowego wobec obywateli Bangladeszu. Zawieszenie to nie ma jednak zastosowania do członków rodzin (przemieszczających się) obywateli UE objętych dyrektywą 2004/38/WE⁵ ani do obywateli państw trzecich korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a zainteresowanymi państwami trzecimi, z drugiej strony.

Treść środków wizowych

Brak współpracy Bangladeszu w zakresie readmisji uzasadnia uruchomienie wszystkich środków określonych w art. 25a ust. 5 lit. a) kodeksu wizowego: zawieszenia możliwości odstąpienia od wymogów w odniesieniu do przedkładanych przez osoby ubiegające się o wizę dokumentów potwierdzających, o których mowa w art. 14 ust. 6, zawieszenia ogólnego terminu na rozpatrzenie wniosku wynoszącego 15 dni kalendarzowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1 (co w konsekwencji wyklucza również stosowanie zasady przedłużania tego terminu maksymalnie do 45 dni w indywidualnych przypadkach), zawieszenia wydawania wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z art. 24 ust. 2 i 2c oraz zawieszenia fakultatywnego zniesienia opłaty wizowej względem posiadaczy paszportów dyplomatycznych zgodnie z art. 16 ust. 5 lit. b).

Okres stosowania środków wizowych

Kodeks wizowy stanowi, że środki wizowe mają zastosowanie tymczasowo, ale nie ma obowiązku wskazania konkretnego okresu stosowania tych środków w decyzji wykonawczej. Jednak zgodnie z art. 25a ust. 6 Komisja na podstawie wskaźników przewidzianych w art. 25a ust. 2 stale ocenia postępy we współpracy w zakresie readmisji, w tym w zakresie terminowej

⁵ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

identyfikacji osób przebywających nielegalnie na terytorium państw członkowskich, wydawania dokumentów podróży i organizowania operacji powrotowych. Komisja przedstawia sprawozdanie na temat tego, czy możliwe jest osiągnięcie znaczącej i trwałej poprawy współpracy z danym państwem trzecim w zakresie readmisji, oraz, uwzględniając również ogólne stosunki Unii z tym państwem trzecim, może przedstawić Radzie wniosek dotyczący uchylecia lub zmiany decyzji wykonawczej. Jeżeli natomiast środki wizowe zastosowane zgodnie z decyzją wykonawczą okażą się nieskuteczne, należy rozważyć uruchomienie drugiego etapu mechanizmu (przewidzianego w art. 25a ust. 5 lit. b)).

Ponadto zgodnie z art. 25a ust. 7 Komisja – najpóźniej sześć miesięcy po wejściu w życie decyzji wykonawczej – przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępów we współpracy z danym państwem trzecim w zakresie readmisji.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Proponowana decyzja jest spójna ze zbiorem zharmonizowanych przepisów wspólnej polityki wizowej regulujących tryb i warunki wydawania wiz na planowane pobyty na terytorium państw członkowskich nieprzekraczające 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

UE propaguje kompleksowe podejście do migracji i przymusowych wysiedleń, oparte na wspólnych wartościach i obowiązkach. Nowy pakt o migracji i azylu przewiduje rozwijanie i pogłębianie indywidualnie dostosowanych i zrównoważonych partnerstw w celu zacieśniania współpracy we wszystkich istotnych aspektach, które obejmują:

- zapewnianie ochrony osobom potrzebującym ochrony oraz udzielanie wsparcia państwom i społecznościom przyjmującym;
- tworzenie możliwości ekonomicznych i eliminowanie pierwotnych przyczyn migracji nieuregulowanej i przymusowych wysiedleń;
- wspieranie partnerstw na rzecz wzmocnienia sprawowania rządów w obszarze migracji i zarządzania nią;
- rozwijanie współpracy w zakresie powrotów i readmisji;
- rozwój legalnych dróg migracji do Europy;

ważnym elementem tej polityki jest współpraca między państwami członkowskimi a państwami trzecimi w zakresie readmisji nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich. Aby wzmocnić takie kompleksowe partnerstwa i zapewnić pełną współpracę ze strony państw trzecich, UE musi zmobilizować wszystkie dostępne narzędzia, w tym współpracę na rzecz rozwoju, handel lub wize.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy), art. 25a ust. 5 lit. a).

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

nie dotyczy

- **Proporcjonalność**

Proponowane środki, których celem jest zachęcenie Bangladeszu do poprawy współpracy w zakresie readmisji nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, są proporcjonalne do zamierzonego celu. Środki te nie mają wpływu na samą możliwość ubiegania się o wizę i otrzymania wizy przez osobę ubiegającą się o wizę, ale obejmują niektóre aspekty procedury wydawania wiz lub wysokość opłaty wizowej.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

nie dotyczy

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

nie dotyczy

- **Ocena skutków**

nie dotyczy

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

nie dotyczy

- **Prawa podstawowe**

Proponowane środki nie mają wpływu na możliwość ubiegania się o wizę i jej otrzymania ani nie naruszają praw podstawowych osób ubiegających się o wizę, w szczególności poszanowania życia rodzinnego.

4. WPLYW NA BUDŻET

nie dotyczy

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

nie dotyczy

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

nie dotyczy

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Bangladeszu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy)⁶, w szczególności jego art. 25a ust. 5 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Państwa członkowskie stoją w obliczu nieprzewidywalnej współpracy, która utrudnia wszystkie etapy procesu powrotu, pomimo uzgodnień między Unią a władzami Bangladeszu. Doprowadziło to do znacznych zaległości w rozpatrywaniu wniosków o readmisję.
- (2) Od 2019 r. Komisja podejmuje działania mające na celu poprawę współpracy Bangladeszu w zakresie readmisji nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich. Komisja zorganizowała kilka spotkań z władzami Bangladeszu, zarówno na szczeblu technicznym, jak i politycznym, w celu znalezienia wzajemnie akceptowalnych rozwiązań, z uwzględnieniem ogólnych stosunków między UE a Bangladeszem, oraz w celu uzgodnienia dalszych projektów wsparcia z korzyścią dla Bangladeszu. Kwestie te poruszono również w ramach innych spotkań organizowanych przez ESDZ.
- (3) Chociaż Bangladesz dokonał wstępnych postępów, biorąc pod uwagę kroki przedsięwzięte dotychczas przez Komisję w celu podniesienia poziomu współpracy i poprawy ogólnych stosunków Unii z Bangladeszem, uznaje się, że współpraca Bangladeszu z Unią w kwestiach readmisji nie jest wystarczająca, w związku z czym należy podjąć działania.
- (4) Należy zatem czasowo zawiesić stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009 wobec obywateli Bangladeszu. Uważa się, że jest to najskuteczniejszy krok, który należy przedsięwziąć, aby zachęcić władze Bangladeszu do podjęcia niezbędnych działań w celu poprawy współpracy w kwestiach readmisji. Tymczasowe zawieszenie nie ma zastosowania do obywateli Bangladeszu ubiegających się o wizę i będących członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, ani do obywateli państw trzecich korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu

⁶ Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

przysługującym obywatelom Unii na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwem trzecim, z drugiej strony.

- (5) Środki tymczasowo zawieszono są określone w art. 25a ust. 5 lit. a) kodeksu wizowego: zawieszenie możliwości odstępiania od wymogów w odniesieniu do przedkładanych przez osoby ubiegające się o wizę dokumentów potwierdzających, o których mowa w art. 14 ust. 6, zawieszenie ogólnego terminu na rozpatrzenie wniosku wynoszącego 15 dni kalendarzowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1 (co w konsekwencji wyklucza również stosowanie zasady przedłużania tego terminu maksymalnie do 45 dni w indywidualnych przypadkach), zawieszenie wydawania wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z art. 24 ust. 2 i 2c oraz zawieszenie fakultatywnego zniesienia opłaty wizowej względem posiadaczy paszportów dyplomatycznych zgodnie z art. 16 ust. 5 lit. b).
- (6) Art. 21 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że każdy obywatel Unii ma prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, z zastrzeżeniem ograniczeń i warunków ustanowionych w Traktatach i w środkach przyjętych w celu ich wykonania. Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁷ nadaje skuteczność tym ograniczeniom i warunkom. Niniejsza decyzja nie ma wpływu na stosowanie tej dyrektywy, w której rozszerzono prawo do swobodnego przemieszczania się na członków rodziny, niezależnie od ich obywatelstwa, dołączających do obywatela Unii lub mu towarzyszących. Niniejsza decyzja nie ma zatem zastosowania do członków rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, ani do obywateli państw trzecich korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującym obywatelom Unii na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwem trzecim, z drugiej strony.
- (7) Ponieważ Dania podjęła decyzję o wdrożeniu rozporządzenia (WE) nr 810/2009, które stanowi rozwinięcie dorobku Schengen, do swojego prawa krajowego, zgodnie z art. 4 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania jest zobowiązana do wdrożenia niniejszej decyzji na mocy prawa międzynarodowego.
- (8) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁸; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (9) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które

⁷ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

⁸ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE⁹.

- (10) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁰, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji 2008/146/WE¹¹.
- (11) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹², które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji 2011/350/UE¹³.
- (12) Niniejsza decyzja jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1
Zakres

1. Niniejsza decyzja ma zastosowanie do obywateli Bangladeszu podlegających obowiązkowi wizowemu na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806¹⁴.
2. Nie ma ona zastosowania do obywateli Bangladeszu, którzy są zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy art. 4 lub 6 tego rozporządzenia.

⁹ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

¹⁰ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

¹¹ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

¹² Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

¹³ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (tekst jednolity) (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39).

3. Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do obywateli Bangladeszu ubiegających się o wizę i będących członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, ani do obywateli państw trzecich korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwem trzecim, z drugiej strony.

Artykuł 2

Czasowe zawieszenie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009

Zawiesza się czasowo stosowanie następujących przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009:

- a) art. 14 ust. 6;
- b) art. 16 ust. 5 lit. b);
- c) art. 23 ust. 1;
- d) art. 24 ust. 2 i 2c.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Węgier, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*